

Buletin legislativ

August - Septembrie 2010

Dreptul concurenței	1
Protecția consumatorului	5
Dreptul muncii și securității sociale	7
Energie	10
Drept fiscal	13
Registrul comerțului	15

August - Septembrie 2010

Buletin legislativ

Dreptul concurenței

Denumirea actului normativ

- Ordinul Consiliului Concurenței nr. 385/2010 pentru punerea în aplicare a Regulamentului privind concentrările economice („**Ordinul nr. 385/2010**”);
- Ordinul Consiliului Concurenței nr. 386/2010 pentru punerea în aplicare a Instrucțiunilor privind conceptele de concentrare economică, întreprindere implicată, funcționare deplină și cifră de afaceri („**Ordinul nr. 386/2010**”);
- Ordinul Consiliului Concurenței nr. 387/2010 pentru punerea în aplicare a Instrucțiunilor privind restricționările direct legate și necesare punerii în aplicare a concentrărilor economice („**Ordinul nr. 387/2010**”);
- Ordinul Consiliului Concurenței nr. 388/2010 pentru punerea în aplicare a Instrucțiunilor privind definirea pieței relevante („**Ordinul nr. 388/2010**”);
- Ordinul Consiliului Concurenței nr. 389/2010 privind abrogarea unor regulamente și ordine ale Consiliului Concurenței („**Ordinul nr. 389/2010**”).

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553/05.08.2010 și Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 bis/05.08.2010

Notă: Regulamentul privind concentrările economice (anexă la Ordinul nr. 385/2010) și Instrucțiunile privind conceptele de concentrare economică, întreprindere implicată, funcționare deplină și cifră de afaceri (anexă la Ordinul nr. 386/2010) au fost publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 bis/05.08.2010

Intrare în vigoare

5 august 2010

Legături cu alte acte normative

Legea concurenței nr. 21/1996 („Legea Concurenței”)

Scop

Noile regulamente și instrucțiuni emise de Consiliului Concurenței și publicate în Monitorul Oficial nr. 553/2010, precum și în Monitorul Oficial nr. 553bis/2010 fac parte din procesul de modificare a reglementărilor de concurență aplicabile în

România în scopul armonizării acestora cu prevederile comunitare corespondente în vigoare în prezent. Procesul de armonizare sus-menționat a fost demarat prin modificarea Legii Concurenței prin Ordonanța de Urgență nr. 75/2010 privind modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996 (publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 459/06.07.2010).

1. Regulamentul privind concentrările economice (aprobat prin Ordinul nr. 385/2010)

Dispoziții principale

Deși noul regulament privind concentrările economice nu introduce modificări majore față de regulamentul privind autorizarea concentrărilor economice emis de Consiliul Concurenței în anul 2004, totuși, ca urmare a experienței dobândite în perioada 2004 – 2010 și prin referință la reglementările comunitare aplicabile în prezent sunt implementate modificări asupra structurii regulamentului privind concentrările economice, în timp ce anumite secțiuni din vechiul regulament (spre exemplu, restricționările auxiliare operațiunilor de concentrare economică, determinarea conceptului de concentrare economică, întreprindere implicată, funcționare deplină) sunt reglementate, din august 2010, prin acte normative separate. Printre principalele modificări implementate prin noul regulament privind concentrările economice pot fi menționate următoarele:

- S-au operat modificări asupra formularului standard de notificare a operațiunilor de concentrare economică. Noul formular de notificare este cuprins în Anexa nr. I la regulament;
- S-a adoptat un formular de notificare simplificat. Acesta este cuprins în Anexa nr. II la regulament;
- Sunt adoptate reguli exprese privind publicarea pe pagina de internet a autorității de concurență de informări/ comunicate de presă asupra notificărilor de concentrări economice primite; și
- Este introdusă o secțiune separată privind notificarea intenției de a realiza o concentrare economică și consultările prealabile depunerii notificării;
- Se introduce un termen de 5 zile după depunerea unei notificări privind realizarea unei concentrări economice disponibil autorității de concurență pentru a confirma în scris părților întrunirea condițiilor pentru ca notificarea să fie considerată valabil depusă la autoritatea de concurență;

- Noul regulament detaliază asupra procedurii asumării de angajamente de către părțile implicate într-o operațiune de concentrare economică în cazul în care operațiunea notificată prezintă îndoieli serioase privind compatibilitatea cu un mediu concurențial normal;
- Se detaliază procedura de acordare de derogări de la principiul suspendării implementării operațiunilor de concentrare economică până la emiterea deciziei autorității de concurență, precum și a procedura privind impunerea de măsuri interimare și deciziile privind restabilirea situației anterioare existentă pe piață înainte de realizarea concentrării și a procedurii de investigație.

2. Instrucțiuni privind conceptele de concentrare economică, întreprindere implicată, funcționare deplină și cifră de afaceri (aprobate prin Ordinul nr. 386/2010)

Conform modelului stabilit de Comisia Europeană prin Comunicarea juridicțională consolidată a Comisiei în temeiul Regulamentului (CE) nr. 139/2004 al Consiliului privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi, Instrucțiunile privind conceptele de concentrare economică, întreprindere implicată, funcționare deplină și cifră de afaceri transpuse la nivel național au ca scop oferirea de îndrumări cu privire la aspectele juridicționale prevăzute de Legea Concurenței pentru a permite întreprinderilor să evalueze, anterior contactelor cu autoritatea de concurență, în ce măsură operațiunile de concentrare economică realizate de acestea sunt supuse controlului Consiliului Concurenței.

În acest context, Instrucțiunile detaliază aspecte (reglementate anterior, în cea mai mare parte, în cadrul regulamentului privind autorizarea concentrărilor economice din anul 2004), precum:

- Conceptul de concentrare economică;
- Conceptul de control, preluarea controlului asupra unei întreprinderi, mijloacele de control, modificarea de lungă durată a controlului;
- Analiza tranzacțiilor interdependente;
- Analiza societăților în comun cu funcționalitate deplină;
- Stabilirea cifrei de afaceri pentru analiza pragurilor de notificare.

3. Instrucțiuni privind restricționările direct legate și necesare punerii în aplicare a concentrărilor economice (aprobat prin Ordinul nr. 387/2010)

Din data de 5 august, restricționările direct legate și necesare punerii în aplicare a concentrărilor economice, denumite *restricționări auxiliare*, sunt reglementate separat de regulamentul general privind concentrările economice prin instrucțiunile emise de Consiliul Concurenței. Instrucțiunile urmează liniile directoare stabilite de Comunicarea Comisiei privind restricțiile direct legate și necesare punerii în aplicare a concentrărilor economice. Acestea oferă întreprinderilor implicate într-o operațiune de concentrare economică îndrumări asupra noțiunii de restricții auxiliare pentru a clarifica distincția dintre restricționările ce pot fi autorizate în contextul operațiunii de concentrare economică și cele care necesită o analiză separată în temeiul art. 5 și 6 din Legea Concurenței, respectiv art. 101 și 102 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene ce reglementează acordurile între agenți economici și abuzul de poziție dominantă. Totodată, instrucțiunile detaliază condițiile de interpretare și aplicare a celor mai întâlnite categorii de restricții auxiliare în cazul concentrărilor economice, respectiv (i) clauzele de neconcurență; (ii) acordurile de licență și (iii) obligațiile de cumpărare și furnizare.

4. Instrucțiuni privind definirea pieței relevante (aprobat prin Ordinul nr. 388/2010)

Instrucțiunile privind definirea pieței relevante înlocuiesc Instrucțiunile din 2004 cu privire la definirea pieței relevante, în scopul stabilirii părții substanțiale de piață. Acestea implementează la nivel național Comunicarea Comisiei privind definirea pieței relevante în sensul dreptului comunitar al concurenței. Principiile de definire a pieței relevante a produsului și din punct de vedere geografic nu sunt modificate, însă Instrucțiunile privind definirea pieței relevante includ detalii suplimentare față de reglementarea anterioară privind principiile fundamentale de definire a pieței relevante din punct de vedere al substituibilității cererii și ofertei, existenței concurenței potențiale, precum și al elementelor de fapt ce pot fi luate în considerare în definirea pieței relevante (spre exemplu, preferințele consumatorilor, punctele de vedere ale clienților și ale concurenților, dimensiunea geografică a comportamentului de cumpărare al clienților, fluxurile comerciale).

Acte normative abrogate

Prin Ordinul nr. 389/2010 au fost abrogate regulamentele și instrucțiunile anterioare ale Consiliului Concurenței cu privire la aspectele tratate mai sus.

Autor

andreea.oprisan@tuca.ro

Protecția consumatorului

Denumirea actului normativ	Ordonanța Guvernului nr. 20/2010 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea unitară a legislației Uniunii Europene care armonizează condițiile de comercializare a produselor („O.G. nr. 20/2010”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606/26.08.2010
Intrare în vigoare	29 august 2010
Legături cu alte acte normative	<ul style="list-style-type: none">Ordonanța Guvernului nr. 39/1998 privind activitatea de standardizare națională, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 355/2002, cu completările ulterioare;Hotărârea Guvernului nr. 1.016/2004 privind măsurile pentru organizarea și realizarea schimbului de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, precum și al regulilor referitoare la serviciile societății informaționale între România și statele membre ale Uniunii Europene, precum și Comisia Europeană, cu modificările ulterioare;Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare („O.G. nr. 2/2001”).
Legături cu legislația comunitară	Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 („Regulamentul (CE) nr. 765/2008”)
Dispoziții principale	<p>O.G. nr. 20/2010 reglementează cadrul general de aplicarea unitară a legislației Uniunii Europene care armonizează condițiile de comercializare a produselor, în legătură cu evaluarea conformității produselor și supravegherea pieței. Regulamentul (CE) nr. 765/2008 reglementează la nivelul Uniunii Europene regulile și măsurile pentru supravegherea pieței în ceea ce privește produsele pentru a asigura că respectivele produse îndeplinesc cerințe care oferă un nivel ridicat de protecție a intereselor publice precum sănătatea și siguranța în general, sănătatea și siguranța la locul de muncă, protecția consumatorilor, protecția mediului și securitatea.</p> <p>Totodată, standardele de evaluare a conformității și modul de supraveghere a pieței impuse la nivelul Uniunii Europene sunt într-o evoluție continuă.</p>

Principalele prevederi ale O.G. nr. 20/2010 vizează următoarele:

1. Evaluarea conformității

O.G. nr. 20/2010 reglementează modul de evaluare a conformității prin raportare la standardele de armonizare impuse la nivelul Uniunii Europene. Acest obiectiv se realizează atât prin asigurarea adoptării ca documente de referință române a standardelor armonizate sau a altor specificații tehnice, ghiduri sau coduri de bună practică adoptate la nivelul Uniunii Europene cât și prin evaluarea conformității conform standardelor mai sus menționate de către organismele de evaluare.

Actul normativ stabilește că evaluarea conformității se poate realiza de către:

- Autoritatea competentă însăși;
- Un organism național de acreditare conform definiției date de Regulamentul (CE) nr. 765/2008;
- Un organism care nu reprezintă o entitate guvernamentală, persoană juridică română, ce îndeplinește următoarele condiții: lipsa conflictelor de interese cu organismele de evaluare; este asigurată obiectivitatea și imparțialitatea; nu realizează activități pe care le prestează organismele de evaluare a conformității și nici servicii de consultanță în condiții comerciale sau concurențiale; garantează confidențialitatea informațiilor obținute; dispune de personal competent suficient în vederea îndeplinirii corespunzătoare a sarcinilor sale; are încheiate acorduri/ințelegeri prin care asigură acoperirea responsabilităților ce decurg din activitățile sale.

În cazul în care autoritatea competentă stabilește că evaluarea conformității se va realiza de către un organism de evaluare care întrunește condițiile menționate mai sus, aceasta își asumă întreaga responsabilitate cu privire la îndeplinirea sarcinilor de către organismul de evaluare.

O.G. nr. 20/2010 stabilește obligația de notificare către Comisia Europeană și către celelalte State Membre a organismelor de evaluare care au fost desemnate să evalueze conformitatea standardelor europene. În cazul în care un organism de evaluare a conformității notificat nu mai respectă cumulativ cerințele care au stat la baza deciziei privind notificarea lui ori în cazul în care acesta nu își îndeplinește obligațiile ce decurg din calitatea de organism notificat, autoritatea competentă restricționează, suspendă sau retrage desemnarea acestuia, în funcție de

gravitatea faptelor săvârșite. Totodată, O.G. nr. 20/2010 stabilește obligația asigurării continuității serviciului de evaluarea a conformității în cazul restricționării, suspendării sau retragerii desemnării organismului notificat, fie prin procesarea dosarelor de evaluare de către un alt organism notificat, fie prin punerea acestora la dispoziția sa sau a unui organism de supraveghere a pieței.

2. Supravegherea pieței

Conform dispozițiilor din O.G. nr. 20/2010 activitatea de supraveghere a pieței este în responsabilitatea autorităților competente. Prin actele de punere în aplicare a prevederilor din legislația relevantă a Uniunii Europene autoritățile competente vor desemna autoritățile de supraveghere. În aplicarea legislației Uniunii Europene autoritățile competente vor stabili sancțiunile aplicabile, iar aplicarea acestora va cădea în sarcina autorităților de supraveghere. Modul de aplicare, executare și contestare a sancțiunilor cade sub incidența prevederilor din O.G. nr. 2/2001.

În termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Guvernul va aproba prin hotărâre unele măsuri privind supravegherea pieței produselor reglementate de legislația Uniunii Europene care armonizează condițiile de comercializare a acestora.

Acte normative abrogate

O.G. nr. 20/2010 a abrogat o serie de acte normative care reglementau anterior materia evaluării conformității produselor, inclusiv a organismelor competente în acest sens.

Autor

sergiu.cretu@tuca.ro

Dreptul muncii și securității sociale

Denumirea actului normativ

Hotărârea Guvernului nr. 955/2010 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006 („H.G. nr. 955/2010”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661/27.09.2010

Intrare în vigoare

27 septembrie 2010

Legături cu alte acte normative

- Legea nr. 319/2006 a securității și sănătății în muncă („Legea nr. 319/2006”);
- Hotărârea Guvernului nr. 1425/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006 („H.G. nr. 1425/2006”).

Dispoziții principale

Prin H.G. nr. 955/2010 au fost aduse o serie de modificări Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 319/2006 ca urmare a transpunerii în legislația românească a Directivei 2006/123/CE privind serviciile în cadrul pieței interne prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România.

Printre cele mai importante dispoziții ale H.G. nr. 955/2010 menționăm:

1. Modificări privind organizarea activităților de prevenire și protecție

În ceea ce privește organizarea activităților de prevenire și protecție în cadrul unităților au fost modificate condițiile care trebuie îndeplinite de către angajatori în vederea desfășurării acestor activități. Astfel, angajatorilor le revine, printre altele, obligația de a urma cel puțin un program de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă, cu o durată minimă de 40 de ore, fapt atestat printr-un document de absolvire. Posibilitatea efectuării activităților din domeniul securității și sănătății în muncă de către angajatori este prevăzută doar în cazul unităților care au încadrați în muncă maxim 49 de salariați.

În cazul angajatorilor care au între 50 și 249 de salariați, aceștia trebuie să desemneze unul sau mai mulți salariați sau să organizeze unul sau mai multe servicii interne de prevenire și protecție pentru a desfășura activitățile din domeniul securității și sănătății în muncă.

În cazul unităților care au peste 250 de salariați, angajatorul trebuie să organizeze unul sau mai multe servicii interne de prevenire și protecție. În cazul în care serviciile interne de prevenire și protecție nu au capacitățile și aptitudinile necesare efectuării tuturor activităților de prevenire și protecție, angajatorul trebuie să apeleze la unul sau mai multe servicii externe pentru acele activități pe care nu le poate desfășura cu personalul propriu.

Potrivit noilor dispoziții, începând cu data de 1 iulie 2011, serviciul intern de prevenire și protecție trebuie să fie format din lucrători care au contract individual de muncă cu normă întreagă încheiat cu angajatorul.

2. Modificări privind serviciile externe de prevenire și protecție

Prin H.G. nr. 955/2010 au fost aduse o serie de modificări și dispozițiilor privind serviciile externe de prevenire și protecție. Astfel, prin proceduri simplificate se permite resortisanților care au obținut dreptul de a organiza servicii de prevenire și protecție într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European să presteze aceleași servicii în România, fără a fi necesară abilitarea

prevăzută de H.G. nr. 1425/2006.

De asemenea, au fost modificate și alte condiții privind procedura de abilitare a serviciilor externe de prevenire și protecție; dintre acestea se poate reține limitarea impusă unei persoane care, începând cu data de 1 iulie 2011, poate să ocupe funcția de conducător la un singur serviciu extern de prevenire și protecție.

În afara dispozițiilor privind serviciile externe de prevenire și protecție au fost modificate și cele privind reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă. Astfel, a fost îmbunătățit nivelul minim de pregătire impus lucrătorilor care desfășoară activități de prevenire și protecție în domeniul securității și sănătății în muncă.

În ceea ce privește numărul minim al reprezentanților lucrătorilor, acesta va fi stabilit după cum urmează: (i) un reprezentant, în cazul angajatorilor care au între 10 și 49 de salariați inclusiv; (ii) doi reprezentanți, în cazul angajatorilor care au între 50 și 100 de salariați inclusiv; (iii) trei reprezentanți, în cazul angajatorilor care au între 101 și 500 de salariați; (iv) patru reprezentanți, în cazul angajatorilor care au între 501 și 1.000 de salariați; (v) cinci reprezentanți, în cazul angajatorilor care au între 1.001 și 2.000 de salariați; (vi) șase reprezentanți, în cazul angajatorilor care au între 2.001 și 3.000 de salariați; (vii) șapte reprezentanți, în cazul angajatorilor care au între 3.001 și 4.000 de salariați; (viii) opt reprezentanți, în cazul angajatorilor care au peste 4.000 de salariați.

De asemenea, noul act normativ reglementează ocupațiile specifice domeniului securității și sănătății în muncă, necesare efectuării activităților de prevenire și protecție ca fiind următoarele: (i) tehnician în securitate și sănătate în muncă și (ii) expert în securitate și sănătate în muncă.

3. Modificări privind comitetul de securitate și sănătate în muncă

În ceea ce privește comitetul de securitate și sănătate în muncă, care se constituie în cazul angajatorilor care au încadrați mai mult de 50 de salariați, noile dispoziții ale H.G. nr. 955/2010 au adus modificări, printre altele, și în ceea ce privește componența acestuia. Astfel, membrii comitetului sunt următorii:

- Angajatorul sau reprezentantul său legal;
- Reprezentanți ai angajatorului cu atribuții de securitate și sănătate în muncă;
- Reprezentanți ai lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor;

- Medicul de medicina muncii.

De asemenea, noul act normativ a adus modificări și în sfera de cercetare a evenimentelor care au condus la producerea unor accidente de muncă. Astfel, cercetarea evenimentelor care au ca urmare decesul și/sau invaliditatea lucrătorilor, precum și a incidentelor periculoase care se produc pe teritoriul altor județe decât județul unde are sediul social angajatorul se va face de către inspectoratul teritorial de muncă pe teritoriul căruia a avut loc evenimentul.

Autor

mariana.magherusan@tuca.ro

Energie

Denumirea actului normativ

Ordonanță de Guvern nr. 29/2010 privind modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie („**O.G. nr. 29/2010**”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 616/31.08.2010

Intrare în vigoare

3 septembrie 2010

Legături cu alte acte normative

- Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie („**Legea nr. 220/2008**”);
- O.G. nr. 29/2010 modifică și aduce completări Legii nr.220/2008, act normativ prin care se creează cadrul legal necesar extinderii utilizării surselor regenerabile de energie.

Dispoziții principale

Astfel, O.G. nr. 29/2010 prevede ca element de noutate, posibilitatea României, ca prin acorduri comune să coopereze pentru realizarea unor proiecte referitoare la producerea de energie electrică din surse regenerabile de energie, cu terțe țări și inclusiv prin intermediul unor operatori privați.

Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri întocmește o dată la 2 ani, începând cu luna octombrie 2010, un raport, prin care se constată nivelul de realizare a țintelor naționale și măsurile luate pentru a se facilita accesul la rețeaua de energie electrică produsă din surse regenerabile de energie. Prin O.G. nr.29/2010, s-au adus multiple modificări conținutului acestui raport, stabilindu-se necesitatea completării acestuia cu următoarele aspecte detaliate:

- Ponderile sectoriale, energie electrică, încălzire și răcire și transport și, respectiv, globale de energie din surse regenerabile din cei 2 ani calendaristici precedenți și măsurile luate sau propuse la nivel

național de promovare a dezvoltării energiei din surse regenerabile ținând seama de traiectoria orientativă din anexa I partea B a Directivei 2009/28/CE;

- Introducerea și funcționarea sistemelor de promovare și a altor măsuri de promovare a energiei din surse regenerabile și orice evoluții ale măsurilor utilizate cu privire la cele stabilite în Planul național de acțiune în domeniul energiei regenerabile al statului membru și informații privind modul în care energia electrică care beneficiază de sprijin este alocată consumatorilor finali, potrivit prevederilor art. 3 alin. (6) din Directiva 2003/54/CE;
- Modalitățile în care au fost structurate sistemele de promovare pentru a lua în considerare aplicațiile care utilizează energie regenerabilă și care oferă avantaje suplimentare față de alte aplicații comparabile, însă au costuri mai ridicate, inclusiv biocarburanții produși din deșeuri, reziduuri, material celulozic de origine nealimentară și material lignocelulozic;
- Funcționarea sistemului de garanții de origine pentru energie electrică, încălzire și răcire din surse regenerabile de energie și măsurile luate pentru a asigura fiabilitatea și protecția sistemului împotriva fraudării;
- Progresele înregistrate în evaluarea și îmbunătățirea procedurilor administrative de îndepărtare a eventualelor obstacole identificate în reglementări și de altă natură apărute în calea dezvoltării energiei din surse regenerabile;
- Măsurile luate pentru a asigura transportul și distribuția energiei electrice produse din surse regenerabile de energie și pentru a îmbunătăți cadrul sau normele pentru suportarea separată sau în comun a costurilor prevăzute la art. 16 alin. (3) din Directiva 2009/28/CE;
- Dezvoltarea disponibilității și utilizării resurselor de biomasă în scop energetic;
- Prețul de comercializare și schimbările în ceea ce privește utilizarea terenurilor asociate cu intensificarea utilizării biomasei și a altor forme de energie din surse regenerabile;

- Dezvoltarea și utilizarea în comun a biocarburanților produși din deșeuri, reziduuri, material celulozic de origine nealimentară și material lignocelulozic;
- Impactul estimat al producției de biocarburanți și a biolichidelor asupra biodiversității, resurselor de apă, calității apei și solului de pe teritoriul României;
- Reducerea estimată netă a emisiilor de gaze cu efect de seră datorată utilizării energiei din surse regenerabile;
- Excesul estimat de producție de energie din surse regenerabile al României în comparație cu traiectoria orientativă, care ar putea fi transferat altor state membre, precum și potențialul estimat pentru proiecte comune, până în anul 2020;
- Cererea estimată de energie din surse regenerabile care trebuie să fie satisfăcută altfel decât prin producția internă până în anul 2020;
- Informații privind modul de estimare a ponderii deșeurilor biodegradabile din deșeurile utilizate la producerea energiei și privind măsurile luate pentru a ameliora și verifica aceste estimări.

Prin intermediul aceluiași act normativ, se precizează și faptul că datele din rapoartele precedente pot fi corectate în fiecare raport. Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri elaborează și notifică Comisiei Europene un document previzional care indică excesul estimat al producției sale de energie din surse regenerabile prin comparație cu obiectivele orientative stabilite potrivit anexei I partea B din Directiva 2009/28/CE, care ar putea fi transferat către alte state membre, precum și potențialul său estimat pentru proiecte comune, până în anul 2020.

O.G. nr. 29/2010 completează Legea nr.220/2008 statuând și asupra faptului că autoritățile publice cu competențe în acordarea de autorizații, licențe, avize sau certificate pentru centralele de producere a energiei electrice, pentru rețelele de transport și distribuție a energiei electrice sau pentru rețelele de încălzire/răcire ce utilizează surse regenerabile de energie și în procesele de transformare a biomasei în biocarburanți sau alte produse energetice sunt obligate să emită aceste documente în baza unor proceduri specifice elaborate cu respectarea principiului proporționalității și cu luarea în considerare a structurii specifice a sectorului energiei produse din surse regenerabile.

În mod expres, se stipulează în sensul că reglementările indicate mai sus trebuie să fie obiective, transparente, proporționale, fără să facă discriminare între solicitanți și trebuie să țină cont de particularitățile fiecăreia din tehnologiile care utilizează surse regenerabile de energie. Un aspect inedit îl reprezintă și dispoziția referitoare la faptul că pentru instalațiile cu putere instalată sub 1 MW și pentru instalațiile de producere distribuită a energiei din surse regenerabile se stabilesc proceduri simplificate.

La finalul O.G. nr. 29/2010, a fost adăugată o anexă referitoare la criteriile aferente schemelor de certificare a instalatorilor pentru pompă de căldură și de biomasă, pentru instalațiile geotermale, termice solare și pentru cele voltaice solare, printr-un program acreditat sau printr-un organism de formare acreditat. Formarea acestora implică parcurgerea unor probe practice și teoretice și se încheie cu certificarea sau calificarea instalatorului. Certificarea instalatorilor ar trebui să fie limitată în timp, recomandându-se frecventarea unui seminar sau a unui curs de perfecționare, în scopul continuității certificării.

Autor

sorana.paduraru@tuca.ro

Drept fiscal

1. Modificări aduse Codului fiscal

Denumirea actului normativ	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal („O.U.G. nr. 87/2010”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 669/30.09.2010
Intrare în vigoare	1 octombrie 2010
Legături cu alte acte normative	Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal („Codul Fiscal”)
Dispoziții principale	Principala noutate legislativă introdusă prin O.U.G. nr. 87/2010 se referă la eliminarea sistemului de impozitare minim. Astfel, contribuabilii în cazul cărora impozitul pe profit era mai mic decât suma impozitului minim pentru tranșa de venituri totale corespunzătoare (în care erau încadrați potrivit dispozițiilor Codului Fiscal) și care trebuiau să plătească un impozit minim la nivelul acelor sume, nu mai sunt ținute de această obligație. Totuși, dispozițiile O.U.G. nr. 87/2010 nu se vor aplica în cazul contribuabililor care desfășoară activități de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor, cazinourilor sau pariurilor sportive, inclusiv persoanele juridice care realizează aceste venituri în baza unui contract de asociere, care vor continua să datoreze un impozit minim de 5% aplicat veniturilor înregistrate.

În plus, ca urmare a abrogării dispozițiilor referitoare la impozitul minim au fost modificate și o serie de prevederi prin care erau reglementate regulile de calcul, precum și termenele de plată a impozitului pe profit.

2. Modificări aduse Codului de procedură fiscală

Denumirea actului normativ	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală („O.U.G. nr. 88/2010”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 669/30.09.2010
Intrare în vigoare	1 octombrie 2010, cu excepția art. 1 pct. 1 și 3, care intră în vigoare la data de 1 noiembrie 2010
Legături cu alte acte normative	Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală („Codul de procedură fiscală”)
Dispoziții principale	<p>Prin adoptarea O.U.G. nr. 88/2010 s-a urmărit reducerea sarcinii fiscale suportate de contribuabili și reglementarea cadrului legal privind calculul accesoriilor creanțelor fiscale astfel încât să se realizeze atât o diminuare a nivelului dobânzii datorate pentru plata cu întârziere a obligațiilor de plată, cât și o reducere a cazurilor în care se datorează și se calculează creanțe fiscale accesorii. Astfel, cele mai importante modificări aduse Codului de procedură fiscală se referă, în primul rând, la compensare. În legătură cu aceasta, O.U.G. nr. 88/2010 prevede următoarele:</p> <ul style="list-style-type: none">- Prin compensare se vor stinge creanțele autorităților publice cu creanțele debitorului (cu respectarea tuturor condițiilor legale), cu condiția ca respectivele creanțe să fie administrate de aceeași autoritate publică;- Creanțele fiscale ale debitorului se compensează cu obligații datorate aceluiași buget, urmând ca din diferența rămasă să fie compensate obligațiile datorate altor bugete, în mod proporțional;- Compensarea operează de drept la data la care creanțele există deodată, fiind deopotrivă certe, lichide și exigibile, dacă nu se prevede altfel printr-o dispoziție legală expresă;- Sunt stipulate situațiile în care creanțele sunt exigibile în ceea ce privește operarea compensării (ex. în cazul cererii de restituire a accizei sau a taxei pe valoarea adăugată, creanțele devin scadente la

data comunicării unei decizii de soluționare a cererii);

- Compensarea se constată de către organul fiscal competent, la cererea debitorului sau din oficiu.

O altă modificare se referă la **nivelul dobânzii de întârziere**, care a fost redusă de la 0,05% la **0,04%** pentru fiecare zi de întârziere.

În situația în care **debitorul nu își plătește de bunăvoie obligațiile fiscale datorate**, O.U.G. nr. 88/2010 stipulează că, pentru stingerea acestora, organele fiscale competente procedează la acțiuni de executare silită, cu excepția cazului în care există o cerere de restituire/rambursare în curs de soluționare, iar cuantumul sumei solicitate este egal sau mai mare decât creanța fiscală datorată de debitor.

În plus, în ipoteza în care procedura de executare silită este în curs, aceasta se va **suspenda** dacă ulterior se depune o cerere de restituire/rambursare, iar cuantumul sumei solicitate este egal cu sau mai mare decât creanța fiscală pentru care s-a început executarea silită.

Autor

olga.cobasneanu@tuca.ro

Registrul comerțului

Denumirea actului normativ

Ordonanță de urgență nr. 85/2010 privind modificarea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2009 pentru instituirea unor măsuri privind activitatea de înregistrare în registrul comerțului („**O.U.G. nr. 85/2010**”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654/22.09.2010

Intrare în vigoare

22 septembrie 2010

Legături cu alte acte normative

Ordonanță de urgență nr. 116/2009 pentru instituirea unor măsuri privind activitatea de înregistrare în registrul comerțului.

Dispoziții principale

Conform O.U.G. nr. 85/2010, competența de soluționare a cererilor de înregistrare în registrul comerțului și, după caz, a altor cereri aflate în competența de soluționare a judecătorului delegat aparține, până la reglementarea activității de înregistrare în registrul comerțului efectuată de registratori comerciali, directorului oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal și/sau persoanei ori persoanelor desemnate de către directorul general al Oficiului Național al Registrului Comerțului. Extinderea delegării de competență a fost determinată de prelungirea procesului de dezbateri parlamentară și de adoptare a proiectului de lege privind organizarea și funcționarea profesiei de registrator comercial.

Autor

gabriel.vasii@tuca.ro

Detalii contact:

Piața Victoriei
Șoseaua Nicolae Titulescu nr. 4-8
America House, aripa de vest, et. 8
Sector 1
București 011141
România

 (40-21) 204 88 90

 (40-21) 204 88 99

 office@tuca.ro

 www.tuca.ro

Disclaimer

Acest material informativ are numai un caracter orientativ. Scopul său nu este de a oferi consultanță juridică cu caracter definitiv, care se va solicita conform fiecărei probleme legale în parte.

Pentru detalii și clarificări privind oricare dintre subiectele tratate în Buletinul Legislativ, persoanele de contact sunt:

Florentin Țuca, Avocat asociat coordonator (florentin.tuca@tuca.ro)

Cornel Popa, Avocat asociat (cornel.popa@tuca.ro)

Cristian Radu, Avocat colaborator coordonator (cristian.radu@tuca.ro)